

Сон

Автор:

Марко Вовчок

Сон

Марко Вовчок

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ #1

«Сон» Марка Вовчка – оповідання, у якому зображується життя селян таким, яким воно б мало бути: вільним і щасливим***. Доля всміхнулася молодій дівчині Домасі: вона вийшла заміж за коханого. Перу автора належать подібні ідилічні твори, такі як «Орися» і «Викуп».

Марко Вовчок

СОН

I

Було нас у батька три дочки, – я найстарша. А був наш батько такий-то грізний! Вряди-годи пустить на вулицю погуляти з дівчатами.

– Нікчемний той рід жіночий, – каже, – все б ім гуляти! Гуляють та цокочуть, як ті сороки.

– Хіба ж ти й сам не гуляв зроду, Йване? – скажуть мати.

– А я зроду дурнем не був, дякувати Господові!

Хоч був тато грізний, а проте дуже нас жалував. Було, як поїде в Київ, то й навезе нам гостинців хороших: матусі очіпок, шовком гаптований, чи плахту червону, мені доброго намиста, або стрічок, або пояс червоний, найкращий; малим сестрам тож сережки, намистечка... Оце, було, хоч як рано приїде, а гостинці роздасть аж другого або третього дня. Ми вже в вічі йому заглядаємо, ходимо коло його – ні! Він собі розказує, як там з перекупкою посварився або що. А як уже повиймає гостинці та почне всіх дарувати, – зрадіємо так, Господи!

– Татоньку, голубоньку! Ой татоньку наш любий!

– Да ну, ну! годі вже, годі! Чого се розворушились, як бджоли? І не вгамувать! Може, у вас така думка, що я все те покупував? Еге ж, розумні голови! Се як випродав пшеницю та зосталось щось із мірку, то й ув'язавсь якийсь навіжений крамар: заміняйтесь та заміняйтесь! Я й замінявсь, аби одчепитись.

Отак було видумає що-небудь, а вже ніколи не признається, що згадав про вас, купив вам гостинця – ізроду-віку не скаже! Такий-то був покійний, нехай царствує!

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купить: <https://telnovel.me/marko-vovchok/son>

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)